

[Wihjelm]

verden er det den tredje mulighed, man kører på, hvor staten, eller skal vi sige D.O.N.G., er en slags driftsherre, men hyrer firmaer på almindelig honorarbasis, på almindelig kontraktbasis, til at udføre entreprenørvirksomheden, hvor de ikke får koncessioner, ikke får del i risiko og fortjeneste, men arbejder på almindelig kontraktbasis.

Til sidst vil jeg godt sige, at vi finder ikke, at det radikale udspil er nær godt nok, af de grunde, som jeg var inde på før, men jeg synes – det er den politiske opgørelse, man kan foretage i dag – at hvis de radikale holder fast, og hvis andre holder fast i, hvad de har sagt, så kan der ikke laves et lovindgreb, som er ringere end det radikale udspil.

Westh (S):

Jeg synes, man kan mærke på de udtalelser, der er kommet fra venstre og konservative her i aften, at ronnebærrene er sure. Det er ikke så mærkeligt for venstre, når der nu er lavet en stor aftale med landbruget, og venstre hverken har haft lod eller del i det eller på nogen måde har kunnet placere sig, sådan at de havde mulighed for at hjælpe det erhverv, de betragter som deres hjerteblod.

Det, der er aftalt her, vil hjælpe godt 25.000 af de 45.000 animalske producenter, der bærer den animalske produktion i Danmark. Vi har bemærket, at venstres formand har anslået problemet til at ligge mellem 20.000 og 30.000, der skulle have hjælp, og her er det i hvert fald 25.000 af de animalske producenter, der betyder noget, der får en betydelig hjælp.

Vi lagde mærke til, at hr. Niels Anker Kofoed sagde, at det løste de værste problemer i hvert fald for 3 år, og det er vist egentlig slet ikke så lidt, hvis vi gør det.

Hr. Niels Anker Kofoed sagde også, at der ikke rigtig var perspektiv i det. Det ved jeg nu ikke. Jeg synes, det er meget godt at kunne klare det i 3 år, som hr. Niels Anker Kofoed vurderer det til. Men jeg synes også, der er perspektiv i, at landbruget vil opbygge en fond, der på solidarisk basis skal være med til at løse nogle af landbrugets problemer. Mange af problemerne stammer måske fra, at der ikke har været tilstrækkelig solidaritet i erhvervet landmændene indbyrdes. Det ser ud til, at dette forlig kan være med til at løse op for den situation.

Men selvfølgelig er der problemer stadig væk, og dem vil vi også være med til at se på, som hr. Niels Anker Kofoed opfordrede til. Der er bl. a. problemerne med de meget voldsomme ejendomsprisstigninger, vi har været ude for, siden vi kom i EF. Den situation, hvor ejendomsprisstigningerne truer med at odelægge et erhverv, skulle vi meget nødig komme i igen. Det vil vi gerne deltage i en snak med venstre om hvordan vi forhindrer.

Mølgaard (DR):

Fra retsforbundet skal der lyde en anerkendelse over for statsministeren, fordi han åbent – sådan føler vi det – erkender den dårlige samvittighed over for vort samfunds kæmpearbejdsløshed. Det er uholdbart, ja, uanstændigt at se den omstændighed i øjnene, at vi er på vej mod at have 250.000 arbejdsløse i denne vinter.

Jo vist er det en kold tid, som en statsminister engang konstaterede. Det er for øvrigt snart 4 år siden. Vi har ikke skiftet statsminister siden. Vi har ikke skiftet politisk kurs siden, men det er blevet koldere.

Med den ene hånd at ville lave beskæftigelsesarbejder af den ene og den anden art og med den anden at føre en overordnet økonomisk-politisk kurs, der fører os helt sikkert mod arbejdsløshed af større og større omfang, det kræver en vældig grad af ækvilibrisme. Rekorder er gode, men ikke inden for enhver sportsgren. Rekordarbejdsløshed er ikke medaljeværdigt. Ækvilibrisme med de to hænder er ikke til enhver tid anerkendelsesværdigt. Det drejer sig ikke om et cirkus, så statsministeren må finde sig i, at der ikke er så mange, der klapper i deres hænder ad denne sportsudøvelse.

Det er værd at erindre sig, at nøjagtig den samme politik er prøvet over for de unge. Her skærer man ned på de unges adgang til kompetencegivende uddannelser af den ene og den anden art, sekundært af det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, og når så de unge er i alvorlig nød uden beskæftigelse, skabt af regeringen og forligsmakkerne, så giver man jobtilbud. Det opleves af de allerfleste som en håbløs og meningsløs beskæftigelsesterapi uden noget længererækkende perspektiv. Retsforbundet finder ikke noget godt i dette. Retsfor-